

Mika "Immu" Ilmén

Kenneth "Kentsu" Eriksson

KRIMIS- ARKISTO

Parhaat rikosmokat

BAZAR

Mika "Immu" Ilmén

Kenneth "Kentsu" Eriksson

KRIMIS- ARKISTO

Parhaat rikosmokat

BAZAR

Ensimmäinen painos

© Kenneth Eriksson, Mika Ilmén ja Bazar Kustannus 2025

Bazar Kustannus on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-403-747-1

Taitto Jukka Iivarinen / Taittopalvelu Vitale

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut:

tuotevastuu@bazarkustannus.fi

Sisällys

Lukijalle	7
Näkymätön salakuljettaja	13
Mieti kenen ovea koputat	19
Kohtalokas keikka	25
Naamiomiehet asialla	29
Kansainvälinen pankkiryöstäjä	35
Veljesten hyvä yritys	41
Erikoinen haulikkokauppa	47
Hutilointikeikka	53
Huolimatonta aseenkäsittelyä	57
Epäonnistuneita vankilapakoja	63
Ammattilaisia asialla	69
Hammaspeikko	77
Paskanhajuinen kusetus	85
Ammattilaisia vai ei?	89
Epäonnistunut kiristys	95

Peksi, onneton tunari	103
Rahanpesua Reiskan tyyliin	109
Rakkautta laajalla rintamalla	113
Sataprosenttista sähellystä.....	119
Savuava postiryöstäjä.....	123
Snagarikeikka	131
Surullisen ritarin tarina	137
Suuret setelit	143
”Täydellinen keikka”	149
Ylivoimainen myyntiartikkeli.....	153
Liian raskas keikka.....	159
Tuplaryöstö	163
Pallaskero ja ihmiskanuuna	167
Pallaskeron epäonnistunut kaupanteko.....	173
Väsynyt ryöstäjä	179
Liian kova vastustaja	183
Vuoden postiryöstäjä	187
Kungfu master	193
Kaikki kiiltävä ei ole kultaa	201
Tuhkakuppi vai jumalan voima?	209
 Loppusanat: Kentsun joulutarina	 213

Lukijalle

Saadessani tietää, että hovi oli vastoin käräjäoikeuden päätöstä päättänyt tuomita minut kymmeneksi vuodeksi vankeuteen törkeästä huumausainerikoksesta, arvelin, että nyt kaikki ei menisi ihan niin kuin Strömsössä. Vaikka olin irtaantunut Cannonballista, joutuisin varmuudella Riksun vankilan jengiosastolle lusimaan. Se tarkoittaisi, että varmuudella joku nousukas lähtisi kokeilemaan, ja joutuisin vetämään sen levyksi, jotta saisin olla rauhassa. Tästä tietty syntyisi minulle toisenlaiset ongelmat.

Juttelin Jonnan kanssa. Kerroin, että nyt sitten kannatti käyttää kaikkia kortteja, mitä oli käytettävissä. Jonna oli yhteydessä pollari Kentsuun, joka nyt ei ihan kuulunut faniklubiini, ja tuskin minäkään hänen. Mutta näköjään meidän välillämme ei ollut sittenkään niin syvää kuilua kuin luulin. Kentsu hoiti homman maaliin.

Päästyäni vapaaksi linnatuomiosta 2018 Jonna patisteli minua soittamaan Kentsulle ja kiittämään avusta. Tein kuten käskettiin. Kentsu vastasi soittoonni ja murahteli vain jotakin vastaukseksi, kun kiitin avusta. Tämän jälkeen hän sulki puhelimen. Ihmettelin kyllä hänen puhelinkäyttäytymistään, mutta kuulemma tällainen hän oli puhelimessa aika usein. Ei mikään isä aurinkoinen.

Syksyllä 2022 Kentsu kävi vieraana minun ja Kale Puontin podcast-sarjassa. Alkuvuodesta 2023 kävin Kentsun kanssa kahvilla Kisiksen kahvilassa. Rupattelimme sitä sun tätä, se oli helppoa, koska olemme molemmat stadilaisia ja kokeneet nuoruudessa samantyyppisiä ongelmia. Olimme siis leikkineet tavallaan samanlaisessa hiekkalaatikossa.

Heitin Kentsulle, että tehdään kimpassa YouTubea. Yllätys yllätys, Kentsu lähti hommaan mukaan. Sittemmin yhteistyö Suomen Columbon kanssa on tuottanut Krimisarkisto-tuben lisäksi Krimisarkistokeskustelusarjan, ja nyt tämän Krimisarkisto-kirjan.

Helsingissä

Mika ”Immu” Ilmén

Toukokuussa 2014 työpuhelimeeni tuli erikoinen puhelu. Soittaja oli Mika ”Immu” Ilménin vaimo Jonna. Hän kertoi Immun saaneen kymmenen vuoden huumetuomion hovista, ja nyt häämötti Riksun vankilan jengiosasto. Sijoituspaikka oli tämä Immun Cannonball-asekessutaustan takia. Jonnan mukaan Immu oli irtaantunut jengistä ja Immu halusi lusia tuomionsa rauhassa. Riksun jengiosastolla lusiminen ei onnistuisi kivuttomasti – kaikenlaisia yrittäjiä tulisi vastaan. Jonna kertoi, että Immun mukaan hän joutuisi varmuudella vetämään muutaman levyksi, jolloin hänelle itselleenkin tulisi myös ongelmia.

Puhelu oli erikoinen siksi, etten ollut Immun kanssa mikään sydänystävä. Olimme leikkineet eri hiekkalaatikoissa. Kaikkien etu toki oli, että Immu saisi lusia kakkunsa rauhassa, joten panin rattaita

pyörimään sillä lopputuloksella, että Immun sijoituspaikka vaihdettiin.

Tammikuussa 2023 olin aivan päähän lyöty, kun Immu ehdotteli jotain YouTubea. Tiesin kyllä alustan, mutta mitä helvettä minulla oli siellä annettavanani? Immun ajatus oli kuitenkin niin hullunkurinen, että päätin, että kokeillaan. Olin varma, että hommasta tulisi katastrofi.

No viikon päästä seisoimme Jäähallin parkkipaikalla ja teimme ekan tubesisällön, aiheena Cannonballin Itäväylän ammuskelu vuonna 2011. Jengi diggasi, ja siitä tämä meidän yhteinen hauskuutemme lähti liikkeelle. Annoimme sisällölle nimen Krimisarkisto. Tätä kirjojettessa Krimisarkistolla on ollut noin 26 miljoonaa katselua.

Mikä on Krimisarkiston suosion salaisuus? Varmaan Immun taito kertoa tarinoita. Eläkkeellä olevan poliisin ja ex-rikollisen yhteiset tarinahetket eivät myöskään ole kovinkaan yleisiä, ainakaan Suomessa. Tarinoissamme pyrimme aina kertomaan jonkunlaisen opetuksen – eli ettei kannata ryhtyä rikolliseksi vaan valita toisenlaisen tie.

Loppukesästä 2024 aloimme kirjoittaa yhdessä tätä kirjaa, joka kertoo rikollisten kämmätyistä keikoista. Samalla avautui mahdollisuus tehdä Ruutu-

kanavalle kymmenenosainen sarja Immu ja Kentsu: Kämmätyt keikat.

Suomen rikoshistoriassa on tapahtunut monia rikoksia, joiden suunnittelua ja toteuttamista voisi rikollisen näkökulmasta luonnehtia mestarillisiksi. Kaikki keissit eivät kuitenkaan ole niin ammattimaisia, ja osa on surkuhupaisia. Tekijät ovat varmasti omasta mielestään olleet mestareita. Tässä kirjassa kuvatut teot kertovat tekijöistä, jotka ovat tehneet kaikkensa, että jäävät kiinni tai että keikka kusee. Olemme koonneet tähän vähemmän tunnettuja mutta varmuudella hölmöimpiä suomalaisia rikostapauksia.

Tietenkin pitäisi kehua poliisin erinomaista duunia, mutta on pakko olla rehellinen. Kyllä näissä keikoissa rosvot ovat auttaneet kaikin tavoin poliisia.

Tarinoiden henkilöt eivät ole ykköskentän pelaajia, korkeintaan neloskenttäläisiä. Heillä niin tahtokin usein päihtymystilakin ovat olleet suurempia kuin ammattitaito.

Kaikki tässä kirjassa kerrotut tapahtumat ovat tosia, vaikka välillä voikin muulta kuulostaa. Nämä rikokset ovat tietenkin vakavia, eikä kirjassa ole tarkoitus vähätellä tekoja tai niiden seuraamuksia. Näissä hölmöissä tapahtumissa on kuitenkin myös

humoristinen puolensa. Osa tekijöistä on myöhemmin esituskinnan aikana, kun olen heitä kuulustellut, jopa hieman nauranut omille hölmöilyilleen. Jotkut ovat ennen keikkoja pitäneet itseään liigatason pelaajina, mutta myöhemmin myöntäneet kuitenkin ehkä kuuluvansa maakuntasarjaan.

Kertomuksissa ei ole käytetty tekijöiden oikeita nimiä, koska keissien tekijät ovat kärsineet rangais-
tuksensa. Tässä tarinat kiinnostavat kuulijaa ja lukijaa, eivät nimet.

Tämä kirja on tehty siten, että minä kirjoitin kirjan tarinat. Immu muokkasi tarinoita hieman huumoripitoisemmiksi, koska hänhän kertoo ne teille eteenpäin. Immu äänikirjan lukijana on onnistunut saamaan omalla karismaattisella äänellään ja lukemisellaan tarinat todella eläviksi ja mielenkiintoisiksi.

Helsingissä

Kenneth ”Kentsu” Eriksson

Näkymätön salakuljettaja

Nigerialaiset huijaukset ovat maailmanlaajuinen ilmiö. Ne iskevät ihmistä arkaan paikkaan, nimittäin loputtoman rakkauden nälkään. Olen nyt kahlannut läpi tätä true crimea joitakin vuosia, niin en tiedä oikein, pitäisikö näiden kohdalla itkeä vai nauraa. Yhdessäkin jutussa suomalainen nainen oli lähettänyt kolme sataa tonnia Nigeriaan. Hän tiesi lopulta tulleen huijatuksi, mutta jäi silti kaipaamaan niitä aamuisia puheluita, kun joku soittaa ja kysyy: ”Kultaa! Oletko herännyt? Mitä olet pukeut pälllesi?”

Nigeriassa väsätään myös tietenkin huume-kauppoja, ja usein niissäkin on keinona rakkaus. Kerrotaanpa teille nyt yksi sellainen tarina. Tämä juttu kertoo helsinkiläisestä naisesta. Kutsutaan häntä nyt vaikka Ritvaksi.

Miten nyt sanoisin tämän kauniisti. Ritva oli sellainen tyttö, että kun musiikki loppui, hän jäi kyllä

ilman jakkaraa. Refleksit eivät vain riittäneet. Ritva oli yrittänyt kyllä tsempata ja oli hakeutunut sihteerikouluun. Sihteerikoulun vaatimat matemaattiset arvoitukset olivat kuitenkin Ritvalle liikaa, ja hän päätyi tekemään teollisuussiivouksia.

Miesrintamallakin oli ollut todella pitkään hiljaista. Viimeksi Ritva oli saanut edes silmää kuusi vuotta aiemmin Vanhan Tanssikellarissa kahdeksankymmenenkolmen vuoden iän saavuttaneelta Ristolta. Parin tulisen tanssin jälkeen kaikki oli näyttänyt vielä lupaavalta. Risto oli tehnyt tuttavuutta ja kertonut elämästään, lapsuuden kodistaan Viipurissa ja jännittävästä evakkomatkastaan, jonka aluksi hän oli joutunut hylkäämään sen. Mutta siihen Riston voimat olivatkin alkaneet uupua. Risto oli jo tottunut vetämään kahdet päikkärit päivässä, ja nyt päivä oli jo ollut pitkällä. Nakkikukkaron jälkeen hän oli ollut täysin valmis tapaus ja halunnut nukkumaan. Näin pariskunnan tiet olivat eronneet.

Ritva oli lopen kyllästynyt olemaan yksin. Niinpä hän suuntasi Casino Helsinkiin kokeilemaan pelionneaan. Ritva käveli tottuneesti baaritiskille ja tilasi geeteen. Hän otti siitä pitkän siemauksen ja katseli ympärilleen tyyliin, että mikä meininki. Ritva häkeltyi, koska huomasi baaritiskin toisella puolella olevan

afrikkalaismiehen tuijottavan suoraan silmiin. Ritva kulautti geeteen ykkösellä naamaan ja tilasi toisen. Afrikkalaismies Hakuna Matata oli perushuijari, joka vietti paljon aikaansa Casinon täyspotissa. Hän etsi mitä tahansa, mistä saisi euron tai pari ja iski nyt siis silmänsä Ritvaan.

Hetken tuijottelun jälkeen mies liimautui Ritvan kylkeen. Parin kauniin lauseen jälkeen Ritva olikin jo valmis poistumaan Casinolta ja pariskunta suunta- si tien yli Hotelli Pääkonttoriin, josta Hakuna Matata tilasi minisviitin. Ritva tietenkin maksoi.

Heti hotellihuoneeseen päästyään Hakuna Matata riisuutui alasti. Ritva oli tietenkin hommasta jo flippaamisen partaalla ja tyhjensi ahnaasti minibaaria. Ritvan mielestä Hakuna Matatan peliväline oli kuin Ukkosella, suomenhevosella, jota hän oli saanut hoitaa pikkutyttönä maalla.

Pariskunta vietti kiihkeän yön, ja aamulla Ritva oli hotellin kylpytakki yllään respassa ostamassa lisä- vuorokausia. Parin päivän peuhaamisen jälkeen paris- kunta suunnitteli yhteistä tulevaisuutta.

Hakuna Matata kertoi Ritvalle, että haluaa olla tämän kanssa lopun elämäänsä, mutta että ensin pitäisi varmistua yhdestä asiasta. Nimittäin siitä, oliko Ritvan rakkaus aitoa vai oliko hän tässä vain

seksin takia. No, Ritvahan oli tietenkin valmis kävelemään vaikka tuleen todistaakseen rakkautensa.

Nyt Ritva sai kuulla, mitä hänen tulisi tehdä saavuttaakseen luottamuksen. Ritvan tulisi matkustaa Etelä-Amerikkaan ja tuoda sieltä kolme kiloa kokaiinia Englannin kautta. Ritva tietenkin epäröi, mutta Hakuna Matata kertoi Ritvalle, että on tämän mahdollista saada erikoiskylpy ja nauttia erikoisjuomia, jotka tekevät näkymättömäksi. Tullimiehet eivät näe Ritvaa! Ritva epäröi vieläkin, mutta kun Hakuna Matata alkoi epäröidä heidän suhdettaan – tulisiko suhteesta sittenkään mitään – todistaakseen rakkautensa Ritva päätti lähteä matkaan.

Ennen Ritvan matkaa Hakuna Matata valmisti yrttikylvyn ja erikoissmoothien ja vakuutteli Ritvalle, että tämä on nyt täysin näkymätön. Niinpä Ritva lähti rauhallisella mielin kohti Etelä-Amerikkaa. Siellä hän sai haltuunsa kirjan, joka oli koverrettu ontoksi. Sisältö oli kolme kiloa kokaiinia. Matka takaisin alkoi ihan kivasti. Ritva oli täysin vakuuttunut, että oli näkymätön.

Joku taisi mennä vituiksi taikajuomassa, koska Englannissa Ritva jäi tullimiesten haaviin. Nyt matka jatkui kohti poliisivankilaa. Jos Hakuna Matata olisi vaivautunut googlailemaan pari minuuttia, hän olisi

tajunnut, että paskin reitti tuoda kokaiinia Eurooppaan kulkee juuri tämän lentokentän kautta. Nimenomaan täällä turvatarkastukset olivat täysin omaa luokkaansa – terroriuhkien takia.

Englannista tuli virka-apupyyntö Suomeen ja juttu siirtyi Kentsun työpöydälle. Se tarkoitti Hakuna Matatan leikin loppua ja matkaa kohti vankilaa. Kolme kiloa on aika tuhma temppu, siitä tulee jo aika mukava tukistus. Tarkemmin ilmaistuna aika lähelle maksimit. Voi Ritva parkaa. Taika hälveni. Rakkaus on niin sokea. Rakkaudelle tuli myös hintaa. Kolme kiloa kokaiinia ei ole Englannissa sauna-reissumatka.

Mieti kenen ovea koputat

Hypätään vuoteen 1998 ja Itä-Helsingin helmeen Kontulaan. Silloin siellä asusteli tehopari Jasu ja Katja. Tytöt olivat vasta parikymppisiä ja ihan toisensa näköisiä. Moni luuli heitä siskoksiksi. Nätit tytöt olivat todella syvällä pelissä. He myivät peruslätkeä, pilveä, hasista – herkulla on monta nimeä. Jasulla ja Katjalla oli hyvä asema huumekaupassa, hyvä kontakti tukkukauppiaaseen, joka työnsi heille herkkua kilokaupalla.

Tytöillä oli hyppysissään myös Ile, Vantaalla asustava diileri, joka myi gimmojen kamat. Omasta mielestään tytöillä oli loistava afääri: haet tukkurilta kilokaupalla kamaa, roudaat sen Ilelle ja Ile luukuttaa sen hetkessä. Kiinni jäämisen riski oli olematon, kun ei tarvinnut varastoida kamaa tai kaupitella sitä itse Kontulassa. Heitti vain lastin toiselle ja veti välis-tä sievoisen voiton.

Ile opiskeli kauppaopistossa, missä hän oli opinut bisneksenteon alkeet. Mutta hasiskauppa kävi niin kuumana, ettei Ilellä ollut enää aikaa opiskella. Sen sijaan hän maksoi tuloillaan liksaa koulukavereille, jotka tekivät kokeet hänen puolestaan. Ile pyrki hasiskaupassa jatkuvasti ylöspäin, ja hän tiesi, että pyramidin huipulla olisi aina paremmat näkyvät – niinhän verkostomarkkinoinnin tunnilla oli opetettu.

Ile onnistui urkkimaan, mistä Jasu ja Katja hommasivat pilvensä, ja toiminnan miehenä hän ryhtyi heti toimiin kammetakseen tytöt pois pelistä. Hän soitti suoraan diilerille ja ehdotti yhteistyötä. Sehän on tilanne, jossa molemmat voittavat: tukkukauppias voi nostaa vähän hintaa ja Ile vastaavasti saa pilvensä halvemmalla. Ainoat, jotka jäivät nuolemaan näppejään, olivat tietysti Jasu ja Katja, jotka olivat nyt auttamatta ulkona pelistä.

Kun Jasu ja Katja huomasivat olevansa vilttiketjussa, tilanne kyrsi heitä aika lailla. He päättivät ryhtyä kostotoimiin, ryöstää Ilen. Tytöt olivat käyneet Ilen kämpällä useita kertoja ja tiesivät, että mies säilytti siellä helposti 50 000–100 000 markkaa. Saalis olisi muhkea. Kävisi sen sieltä vain nyppäämässä.

Jasulla ja Katjalla oli melko huonot suhteet alamaailman torpedoihin. He saivat värvättyä tehtävään Jullen ja Rikun, joista on pakko todeta, että he eivät olleet alansa parhaimmistoja. Riku ja Julie tiesivät väkivaltatilanteista vain sen, mitä olivat nähneet Charles Bronsonin Väkivallan vihollinen -elokuvasarjassa. Näillä eväillä lähdettiin sitten perintähommiin.

Plääni oli suoraviivainen ja yksinkertainen. Ensin vedetään Ileä turpaan ja sitten viedään kämpästä rahat. Tytöt olivat kuitenkin unohtaneet kertoa, että Ile oli aika kookas kaveri, yli kaksi metriä pitkä. Riku ja Julie taas muistuttivat Beavis ja Butthead -piirros-hahmoja.

Riku ja Julie olivat tarmoa täynnä ja sonnustautuivat kommandopipoihin. Rikulla oli messissä hirveän kokoinen lapinleuku. Julie pimputtaisi ovikelloa ja täräyttäisi Ileä naamaan niin paljon kuin lähtee. Sen jälkeen Riku pääsisi työntämään puukon Ilen kurkulle ja kyselisi vähän tarkentavia kysymyksiä rahoista. Ei muuta kuin tuumasta toimeen.

Kun Ile avasi oven, Julie täräytti tätä nyrkillä naamaan niin kovaa kuin lähti. Mutta vaikutus ei ollutkaan sellainen kuin Julie oli toivonut. Ile vain ravisti

päätään, otti Jullea raiveleista kiinni ja heitti hänet ipponin arvoisella suorituksella suoraan tonttiin.

Kundeilla oli käynyt hirvittävän huono tuuri. Voisi todeta, että tiedustelu tälle keikalle oli korkeintaan välttävää. Oletettu Ile oli nimittäin Kentsun ryhmän pollari ja maajoukkueason judoka. Kentsu oli aamusella tehnyt atakin Ilen kämppään ja siellä oli nyt hänen koko ryhmänsä. Kahdeksan pollaria ja Kentsu itse.

Sellaiseen kämppään siis Beavis ja Buttthead olivat suorittaneet väkivaltaisen velanperintäiskun. Riku heilui nyt leipäveitsi kädessään epäuskoisena. Tilanne oli karkaamassa käsistä, mutta Kentsu riisui Rikun aseista fudispotkulla suoraan kasseille. Riku kiljui kivusta ja kieri maassa. Kentsun ryhmän mukana oli Virosta virkamiesvaihdossa oleva poliisi, joka raudoitti Rikun. Riku ja Julle luulivat, että mies on Viron mafiasta ja kiljuivat, että ”älkää tappako, älkää tappako”. Meni pitkään, ennen kuin kaksikko tajusi miesten olevan kyttiä.

Oikeasti Riku ja Julle saavat olla onnellisia, että tilanne päättyi näin. Nimittäin aamulla, kun Kentsu ryhmineen teki atakin kämppään, Ile oli ollut nukumassa, tyynynsä alla ladattu yhdeksänmillinen pistooli kovat piipussa. Ja niin kuin tuossa taisin

aikaisemmin jo mainita, Ile oli samankokoinen kuin Riku ja Julle yhteensä. Ihan hirveitä ennustajan lahjoja ei tarvita ynnäämään, että tilanne olisi voinut perkelöityä paljon pahemmin ilman pollareita.

Tyhmyydestä rangaistaan.

Suomen rikoshistoriassa on monia rikoksia, joiden suunnittelua ja toteutusta voisi rikollisesta näkökulmasta luonnehtia mestarillisiksi. Tämä kirja ei kuitenkaan kerro niistä vaan aivan toisella tavalla ällistyttävistä rikoksista.

Krimisarkisto – Parhaat rikosmokat -kirjassa ex-konna Mika ”Immu” Ilmén ja ex-poliisi Kenneth ”Kentsu” Eriksson kertovat Suomen rikoshistorian hölmöimmistä ja eniten pieleen menneistä rikoksista.

Kirjasta muun muassa selviää, mitä voi käydä, kun haulikko ei ole varmistettuna ryöstökeikalla tai pakoauton kuljettaja ei ole aivan selvin päin ja miksi kannattaisi tarkistaa, millaisia aineita aikoo peräsuolessaan salakuljettaa.

Kenneth Eriksson (s. 1960) aloitti työnsä Helsingin poliisissa vuonna 1982. Hän työskenteli aseellisten ryöstöjen, kiristysten, jengirikosten sekä paritus- ja ihmiskaupan rikostutkijana.

Mika Ilmén (s. 1971) on entinen moottoripyöräkerholainen, kuntosali- ja portsariyrittäjä sekä vapaaottelija-ammattilainen.

Nykyään hänet tunnetaan kirjailijana sekä suosittuna somepersoonana.

ISBN 978-952-403-747-1 kl 99.1

www.bazarkustannus.fi

Kannen suunnittelu:
Mika Sammalvehrä

Kannen kuva:
Jetro Stavén